

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE LEEUWEN
(The Melville Boys)

tragikomedie in twee bedrijven

door

Norm Foster

Vertaling : Catrien Hermans

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2698

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIER tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be -> opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE LEEUWEN* op te voeren moet de naam van auteur *NORM FOSTER* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/Norm Foster

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2 dames – 2 heren)

FRANK VAN LEEUWEN, halverwege de dertig, arbeider

EDDY VAN LEEUWEN, late twintiger, arbeider

LIEVE DEMEULEMEESTER, begin dertig. Een knappe vrouw maar niet zeker van zichzelf

TANJA DEMEULEMEESTER, halverwege de twintig. Blond. Even knap als haar zuster, maar ze manifesteert zich meer.

Het verhaal speelt zich af in het heden. Half september. In de bungalow van de oom van Frank en Eddy.

EERSTE BEDRIJF

EERSTE SCÈNE

(Eddy komt binnen. Hij heeft een vismand en een geweer bij. Hij is gekleed voor een weekend op het platteland en draagt een cowboyhoed.)

EDDY : *(spreidt zijn armen)* Goedemorgen, platteland!

FRANK : *(off)* Eddy?!

EDDY : Ja?

FRANK : *(off)* Help eens even!

EDDY : Ik kom eraan! *(Zet de vismand neer en spreekt tegen zichzelf alsof hij een verhaal vertelt)* En zo waren Eddy en Frank weer ontsnapt aan de premiejagers. Hier waren ze veilig..... *(Verstopt zich achter de divan, komt er bovenuit met zijn hoofd)* Voorlopig. *(Kruipt op handen en voeten verder.)* Nee, het was niet gemakkelijk om de arm der wet een stap voor te blijven. Nooit wetend welk gevaar er schuilging achter de volgende slaapkamerdeur. *(Duwt de deur open en richt zijn geweer naar binnen, maakt schietgeluiden, stopt en kijkt nog altijd in de slaapkamer)* Sorry, mensen. Mijn fout. *(Gaat in de richting van de divan)* Jep, een gewone man zou bezwijken onder deze druk. Maar, dit waren geen gewone mannen. No sir. Dit waren de gebroeders van leeuwen, de lions. Eddy, de jongste.....cool en kalm, met jongensachtige charme. *(Wrijft met zijn handen door zijn haar om dit te onderlijnen)* En Frank, de oudste.....

FRANK : Eddy!!

EDDY : De zagevent. *(Merkt de hertenkop op, heft zijn hoed op)* Goeiemorgen, mevrouw. *(Gaat naar de deur)* Eddy was wel gemeen, maar hij had altijd een vriendelijk woord klaar voor een mooi grietje. *(Gaat af. Frank komt binnen. Hij heeft 2 vislijnen vast, boodschappentassen, een koffer en hij heeft een verrekijker rond zijn nek)*

FRANK : Godverdomme Eddy, wat ben je aan het doen? *(Kijkt rond)* Eddy?!

(Er komt geen antwoord en Frank zet de boodschappentassen met veel moeite in de keuken. De mand en de koffer vallen op de grond)

Ik vermoord hem. Eddy?!

EDDY : *(komt binnen)* Ja?

FRANK : Waar was jij verdomme?

EDDY : *(met zijn beste John Wayne stem)* Ik heb het terrein verkend, captain.

FRANK : Kan je me helpen alsjeblief?

EDDY : Heb jij dat allemaal alleen binnengebracht? *(Neemt de koffer)*

FRANK : Ja.

EDDY : Je had het beter in twee keer gedaan. *(Gaat naar het midden. F zet de vislijnen naast de kachel en legt de verrekijker op het schab)* Wat vind je ervan? Nog niet veel veranderd hè? Tante Mia en nonkel Mark zullen er wel wat aan gewerkt hebben. Een beetje geknutseld. Alhoewel nonkel Mark werkt niet graag tijdens zijn vakantie. Ik heb nog nooit zo'n luiaard gezien. Hier. *(Eddy geeft de koffer aan Frank. Frank is woest en neemt de koffer mee naar de slaapkamer. Eddy gaat naar de keuken en neemt blikjes bier uit de boodschappentas)* Perfect hè? Niemand om ons te storen. Twee volle dagen niets anders dan vissen. Ik weet niet waarom we zo lang gewacht hebben om hier terug naar toe te komen. Toen we klein waren, kwamen we hier elk weekend. Weet je nog? *(Zet het bier in de ijskast)*

FRANK : *(komt uit de slaapkamer)* Ja.

(Eddy opent de ijskast, gilt en richt zijn geweer op de ijskast)

Wat is er?

EDDY : Dat zijn dezelfde Weense worstjes die hier vijf jaar geleden ook stonden. Ik herken de middelste. *(Schiet de Weense worstjes neer)*

FRANK : Eddy, er staan nog drie zakken met boodschappen in de auto.

EDDY : *(sluit de ijskast)* Ga ze maar halen. Dat is onze voorraad voor het weekend.

FRANK : *(probeert zich te beheersen)* OK. Dat zal ik dan maar doen. *(Gaat buiten)*

EDDY : *(gaat naar de tafel en vindt een briefje)* Hey! Tante Mia heeft een briefje achtergelaten! *(Leest het)* “Lieve jongens, veeg jullie voeten *(doet het)* Jullie mogen de boot gebruiken, maar doe de reddingsvesten aan. Wees voorzichtig. Maak niet te veel rommel. Breng de vuilzakken naar de container en zorg dat de kachel uit is voor je vertrekt. Laat geen vuile borden staan. Veel plezier. Liefs, tante Mia" *(Frank komt binnen met drie zakken)* Veeg je voeten.

FRANK : Wat?

EDDY : Orders van tante Mia. We moeten onze voeten vegen, de afwas doen en naar de container gaan.

FRANK : Joepie, ik kan niet wachten. *(Eddy gaat naar de deur)* Ga je dat ding de hele dag blijven meesleuren?

EDDY : Dit? *(Laat het geweer zien)* Ik was van plan een konijntje te schieten terwijl jij hier verder opruimt.

FRANK : Er zijn nu geen konijnen. *(Hangt zijn jas weg)*

EDDY : Everzwijnen dan. *(Lacht en kijkt naar buiten)* Jongens, ik wil naar dat meer. Ik hoor de vissen al, ze smeken of ik ze wil bevrijden uit dat koude water. *(Gilt)* Ik kom eraan, visjes! We komen! Zeg het voort! Zeg het voort! *(Gaat naar Frank)* Weet je wat we zouden moeten doen? De hele kloteweek vrijaf nemen. Bel de fabriek en zeg dat de Leeuwjtjes deze week niet komen. Wat denk je daarvan?

FRANK : Nee. *(Zet de boodschappen weg)*

EDDY : Vooruit, we doen het. Zie je Louis gezicht al voor je wanneer je hem belt?

FRANK : Wanneer ik hem bel? Wat bedoel je, wanneer ik hem bel?

EDDY : Jij bent ploegbaas. Dan klinkt het beter.

FRANK : Vergeet het.

EDDY : Komaan..

FRANK : Nee *(Zet de mand bij de vishengels)*

EDDY : Komaan...

FRANK : Nee, de dokter zegt dat ik maandag op consultatie moet komen. *(Gaat terug naar de boodschappen)*

EDDY : Ik durf wedden dat een week vakantie even goed is. Beter.

FRANK : Waarschijnlijk wel. Maar hij vindt dat ik het moet proberen. *(Met een lachje)*
 Heb ik je al verteld wat hij gisteren zei? Ik bedoel hij vindt er geen doekjes om.....

EDDY : Ik wil gaan vissen. *(Neemt de mand en de vishengels)*

FRANK : Wat?

EDDY : Ik wil gaan vissen. Daarvoor zijn we hier toch? Om te vissen? Komaan.

FRANK : Nog niet.

EDDY : Waarom?

FRANK : Omdat ik al die spullen nog moet wegzetten. En ik heb nog niet ontbeten.

EDDY : Daar hebben we geen tijd voor. De vissen wachten.

FRANK : Dan wachten ze nog maar wat langer. Ik kan niet vissen met een lege maag.

EDDY : Dan nemen we bier mee in de boot.

FRANK : Ik wil geen bier, ik wil eten.

EDDY : Fuck Frank. Komaan.

FRANK : Sorry. Ik wil eerst ontbijten.

EDDY : *(zet alles terug.)* OK dan! Maar we missen het beste moment. Dat weet je. Het is al elf uur en wanneer jij gegeten hebt is het middag en dan wil je waarschijnlijk je middageten.

FRANK : Zeur zoveel je wil. Ik verander niet van gedacht.

EDDY : OK, Ok. Maar die vissen gaan een rothumeur hebben....

(Eddy gaat op de divan zitten en bladert in een tijdschrift. Frank haalt veel bier en junkfood uit de zakken)

FRANK : Eddy, waar is het eten?

EDDY : Welk eten?

FRANK : Hét eten. De njam-njam voor de volgende dagen. Je zei dat je een hele voorraad gekocht hebt.

EDDY : Dat heb ik ook gedaan.

FRANK : Ah ja? Ik zie alleen bier en chips en zoute nootjes.

EDDY : Ja.

FRANK : Waar is het eten? Dit zijn snacks, Eddy. Snacks.

EDDY : *(staat recht)* Er is nog meer.

FRANK : Waar?

EDDY : Hier.

FRANK : Toon het. Ik zie niets.

EDDY : Ok. Je moet je niet zo opwinden. Je denkt toch niet dat ik naar hier zou komen zonder eten! *(Eddy haalt een brood uit één van de zakken en geeft het aan Frank)* Zie je wel? *(Grabbelt in de zak, fluit een soort fanfare en haalt een enorme pot peanutbutter boven)* Bon appetit! *(Spreekt het zeer gemaniëreed uit)*

FRANK : *(neemt de pot, ongelovig)* Een pot pindakaas?

EDDY : Ja.

FRANK : Je hebt één pot pindakaas gekocht?

EDDY : Het is een grote pot.

FRANK : Eén pot voor heel het weekend?

EDDY : Hoeveel potten zou je willen?

FRANK : Ik wil iets anders dan pindakaas! Ontbijt, eieren, spek.

EDDY : Je hebt me niet gezegd dat je zoveel wilde.

FRANK : Zoveel? Spek en eieren. Is dat zoveel?

EDDY : Ik wist niet dat je hier gewoon wilde rondhangen en de hele dag eten.

FRANK : Ik ga hier niet gewoon rondhangen en de hele dag eten. Ik wil één degelijke maaltijd. Misschien twee in de loop van de volgende 48 uur.

EDDY : Ok.Ok. Ik ga wel naar dat winkeltje ginder op de hoek en haal een paar eieren.
OK?

FRANK : Dank je.

EDDY : Graag gedaan.

FRANK : En ook spek.

EDDY : En ook spek. *(Gaat naar de deur)*

FRANK : En confituur.

EDDY : En confituur natuurlijk. Ik zal er de hele dag blijven, Ja? Ik zal winkelen tot mijn vingers tintelen. *(Wuift naar buiten)* Hallo!

FRANK : Wat?

EDDY : Er zitten daar een paar mensen in een boot en ze wuiven. (*Opent de deur en stapt buiten*) Joehoe, hallo! (*Stopt plots met wuiven*) Wacht eens even. Wacht eens even.

FRANK : Wat is er?

EDDY : (*stormt binnen om zijn verrekijker te halen*) Oh, mijn God! (*stormt terug naar buiten*)

FRANK : Wat is er? Zijn ze in nood?

EDDY : Nee, het zijn twee meisjes!

FRANK : En dan?

EDDY : En dan? Het zijn twee meisjes....en wij zijn twee jongens! (*Kijkt door de verrekijker*) Oh ja. Oh ja. Twee meisjes. Ik kan het niet goed zien, maar ik denk dat ze heet staan *gilt*) Hoi, meisjes! Kom naar hier!

FRANK : Niet doen!

EDDY : Waarom niet?

FRANK : Omdat ik hier geen vrouwen wil.

EDDY : Toch wel. Daarom heb ik je meegenomen. Om plezier te maken.

FRANK : Ik wil geen plezier maken. Ik ben getrouwd.

EDDY : Ik niet. Nog niet.

FRANK : Maar binnen drie weken wel.

EDDY : Daarom moeten ze dringend naar hier komen. Hallo! Kom naar hier!

FRANK : Eddy, ga daar weg !

EDDY : (*komt terug naar binnen*) Wil je echt geen meisje?

FRANK : Nee.

EDDY : OK. (*Gaat terug in de deur staan*) Sorry, girls! Er kan er maar één naar boven komen!!

FRANK : (*stormt naar de deur en duwt Eddy naar binnen*) Ga daar weg! Ben je getikt?

EDDY : Nu moeten we hier wel de hele week blijven. We moeten. We hebben vis én vrouwen!

FRANK : Ik heb het je al gezegd, ik kan niet.

EDDY : Toch wel.

FRANK : Nee! Ik heb de dokter gezegd dat ik er maandag zou zijn en ik zal er zijn.

EDDY : *(onderbreekt hem kwaad)* Ik geloof het niet. We hebben een meer vol vis, boten vol vrouwen en meneer wil naar huis.

FRANK : Inderdaad.

EDDY : Luister. Je moet één ding voor me doen. Vraag Louis me een week verlof te geven. Ik zal hier alleen blijven en jij kan me volgend weekend komen halen.

FRANK : Vergeet het. Louis zal je geen week geven.

EDDY : Als jij het vraagt wel.

FRANK : Ik vraag het niet.

EDDY : Alsjeblief.

FRANK : Nee.

EDDY : Verdomme Frank. *(Gaat naar de divan)* Waarom ben je ploegbaas als je je broer niet kan helpen? Zo krijg je geen respect, wees daar maar zeker van. *(Gaat zitten)*

FRANK : *(gaat naar de divan)* Eddy, werk jij eigenlijk wel graag? Je vraagt voortdurend verlof.

EDDY : Da's toch geen probleem.

FRANK : *(gaat op de leuning van de divan zitten)* Heb je er al eens over nagedacht iets anders te doen?

EDDY : Wat?

FRANK : Ik weet het niet. Ga terug naar school. Leer een stiel.

EDDY : Ik ga niet terug naar school. Ik had er vroeger al een hekel aan.

FRANK : Waarom? Je was goed, je had goede punten.

EDDY : Jij ook en je bent er toch mee gestopt.

FRANK : Ik moest wel. We hadden geld nodig.

EDDY : Ik heb nu ook geld nodig. Ik ga binnen drie weken trouwen.

FRANK : Ga naar de avondschool.

EDDY : Waarom niet, avondschool! En wanneer moet ik Vicky dan zien? Ik zeg "Ja, ik wil" en dan ben ik er nooit.

FRANK : Ik bedoel alleen maar dat je iets beters zou kunnen doen.

EDDY : Wat is er beter dan de fabriek? Pa werkte er. Het was goed genoeg voor hem. Jij werkt er. Verdomme Frank, ons bedje ligt opgespreid. Nog 5 jaar en we leiden de zaak. Ze staan nergens zonder ons.

FRANK : Je houdt jezelf voor de gek. Iedereen kan onze job, zelfs iemand die ze van straatplukken.

EDDY : Zever niet. (*Staat recht en gaat naar de deur*) Ik ga naar de winkel.

FRANK : Wacht. Ik wilde je dit al eerder zeggen, maar ik dacht dat het beter was te wachten tot alles beslist was...Na volgende maand ben ik geen ploegbaas meer.

EDDY : Hoe, je bent geen ploegbaas meer? Ze verkrassen je toch niet naar het bureau hé? Bureauwerk is niets voor jou. Je wordt er gek.

FRANK : Nee, ze verkassen me niet. Ik heb mijn ontslag gegeven. Ik blijf nog een maand om de nieuwe ploegbaas in te werken en dan ben ik weg. Vakantie.

EDDY : Dit is een mop hé?

FRANK : Nee. Ik heb wat gespaard en ik trakteer de familie op een reisje. De kids willen naar Disneyland.

EDDY : Jij kan de fabriek niet achterlaten. Je hebt er bijna 15 jaar gewerkt. Je zou je steendood vervelen als je niet elke dag kon gaan werken.

FRANK : Doe nu niet alsof je niet weet wat er aan de hand is.

EDDY : Oh, ik weet maar al te goed wat er aan de hand is. Je luistert naar één dokter...één dokter die de hele dag zijn stethoscoop overal insteekt en de volgende dag geef je de enige job die je ooit gehad hebt op en je gaat naar Disneyland! Moest dat van die dokter? Naar Disneyland gaan?

FRANK : Eddy.....

EDDY : Ik zal eens iets over die dokter van je vertellen. Het is dezelfde die aan Fred Meirsman zei dat als hij niet stopte met roken en een aantal kilo's vermagerde, hij binnen het jaar dood zou gaan. En weet je wat? Fred rookt nog altijd, is nog altijd vet en leeft nog altijd.

FRANK : (*gaat zitten*) Dit gaat niet over een aantal kilo's te veel.

EDDY : (*gaat naast Frank zitten*) Nee, het gaat erover dat hij nog altijd leeft. En weet je hoe lang dat geleden is? Anderhalf jaar. Flutdokter.

FRANK : Ik ben Fred Meirsman niet. Ik heb hier lang over nagedacht en zoals de zaken er nu voor staan....

EDDY : Alles is geweldig! Gewoon geweldig! Maandagmorgen gaan we gewoon naar de fabriek en we vragen je job terug.

FRANK : Nee.

EDDY : We zeggen aan Louis dat het maar een grapje was. Hij zal het wel begrijpen.

(Licht) We hebben al genoeg grapjes uitgehaald met Louis de voorbije jaren.

Eentje meer kan geen kwaad. *(Staat recht)* Dat gaan we doen.

FRANK : Wil je alsjeblief naar me luisteren?

EDDY : Ik ga naar de winkel.

FRANK : Naar de winkel? Ik wil met je praten.

EDDY : Daar hebben we heel het weekend voor. Hoe vlugger jij je ontbijt hebt, hoe vlugger we naar die boot kunnen. Die vissen blijven geen jaren wachten.

FRANK : Eddy...

EDDY : *(Eddy neemt een pak nootjes van het schab en gooit ze naar Frank)* Hier. Dan blijf je in leven tot ik terug ben. *(Gaat af)*

FRANK : Edouard! *(Kijkt naar de nootjes)* Moet ik die rotzooi opeten? *(Steekt er een paar in zijn mond, kijkt naar het hert)* Wat is er?! Ik heb honger, ok?

Fade- out

TWEEDE SCÈNE

(Een paar minuten later. Er is niemand op scène. Lieve komt binnen. Ze heeft een reddingsvest aan en sportkledij om te roeien)

LIEVE : Hallo?...Is er iemand thuis?...*(komt binnen)* Mark?...Mia?....

FRANK : *(vanuit de badkamer)* Hallo?

LIEVE : Hallo.

FRANK : Wie is daar?

LIEVE : Lieve.

FRANK : Momentje.

LIEVE : *(vriendelijk)* Sinds wanneer zeggen jullie geen goeiedag meer? *(Neemt de zak met nootjes)* Zijn wij "plattelandslui" niet goed genoeg meer voor jullie? Als je dat nog eens doet, krijgen jullie een stamp onder jullie kont. *(Eet nootjes.)*

Frank komt uit de badkamer met een krant) Oh...eh...excuseer. Ik...ik zat in de boot en iemand wuifde. Ik dacht dat het Marc was, dus ben ik binnengekomen.

FRANK : *(gaat naar de zetel)* Marc is mijn nonkel. Hij is hier niet dit weekend.

LIEVE : Dan was jij het die wuifde.

FRANK : Nee, dat was mijn broer. Hij is net buiten gegaan.

LIEVE : Oh, we dachten dat hij ons iets wilde zeggen, maar we begrepen niet wat.

FRANK : *(verlegen)* Niets belangrijks. Scheepszaken. Ahoy! Land in zicht!

LIEVE : Ah.

FRANK : *(gaat naar Lieve, geeft een hand)* Sorry, ik ben Frank. Frank van Leeuwen.

LIEVE : Lieve.

FRANK : Dus u kent nonkel Marc?

LIEVE : Ja, ik heb dat winkeltje op de hoek daar, dus ik ken zowat iedereen hier.

FRANK : Daar is Eddy naar toe. Zijn jullie gesloten? Ik bedoel, jij bent hier...

LIEVE : Nee, we zijn open. Mijn moeder houdt de winkel meestal open.

FRANK : Oh.

LIEVE : Ik moet weg. Mijn zuster wacht in de boot. Sorry voor het storen. *(Gaat weg)*

FRANK : Dat geeft niet. Jammer dat je voor niets naar hier bent gekomen.

TANJA : *(off)* Shit!!

FRANK : Is dat je zuster?

LIEVE : Jammer genoeg wel.

TANJA : *(off)* Godverdomme!! Lieve!!

LIEVE : Wat is er?

(Tanja komt binnen. Ze is ongeveer 25 en hipper gekleed dan Lieve in modieuzere sportkledij. Ze heeft ook een reddingsvest aan.)

TANJA : De boot is weg.

LIEVE : Hoe bedoel je, weg?

TANJA : Ik heb hem waarschijnlijk niet goed vastgemaakt. Ik weet het niet. Hij is gewoon weg.

FRANK : Ik zal hem wel halen. *(Stormt naar buiten)*

LIEVE : Ik zal het wel doen.

FRANK : (*gaat buiten*) Ik doe het graag!

LIEVE : Kan jij nu geen boot vastmaken?

TANJA : (*komt binnen*) Ik ben Popeye niet!

LIEVE : Ik hoop dat hij hem terug te pakken krijgt.

TANJA : (*gaat zitten*) Terug te pakken krijgt? Ik wil die stomme boot nooit meer zien.
Kijk naar mijn schoen. Kletsnat! Verknoeid! (*Doet haar schoen uit*)

LIEVE : Er is niets aan. Daar dient hij voor in godsnaam. Hij moet nat worden.

TANJA : Ik heb er 3000 Frank voor betaald, en iets van 3000 Frank mag niet nat worden. (*Voelt aan de kachel*) Geweldig. Geen vuur. Hoe moet ik hem dan droog krijgen? Stomme rotboot!

LIEVE : Oh, begin nu niet opnieuw over die boot.

TANJA : (*gaat naar Lieve*) In godsnaam, Lieve. Vind jij nu ook niet dat er iets mis is wanneer twee volwassen vrouwen als enige transportmiddel een boot hebben?

LIEVE : Nee.

TANJA : Ik wel. Ze hebben met bloed, zweet en tranen wegen aangelegd in deze godverlaten streek. Die zouden we dan op zijn minst kunnen gebruiken!

LIEVE : Er is niets mis met de boot.

TANJA : Toch wel. Het is gewoon niet....aantrekkelijk. Bekijk ons. We zien eruit als Laurel en Hardy. Iemand van ons twee moet een auto kopen.

LIEVE : Iemand van ons twee?

TANJA : Ik zal ook wel een beetje bijleggen. (*Gaat af in de slaapkamer*)

LIEVE : Als jij die auto persé wil, vraag dan aan je vriendje Jaak dat hij je er één geeft.

TANJA : (*steekt haar hoofd door de deur*) Jaak geeft geen auto's cadeau. Hij verkoopt ze. (*Gaat terug naar binnen*)

LIEVE : Ja, maar Jaak ziet je wel zitten. Hij belt altijd...maakt afspraakjes met je. Ik durf wedden dat hij je er één geeft als je met hem trouwt.

TANJA : (*stormt woedend uit de slaapkamer*) Dat is niet grappig. Jaak is een slijmerd. Onze relatie is puur zakelijk. (*Draait zich richting badkamer*) Wie is die kerel die onze boot probeert te vangen? (*Doet de deur open*)

LIEVE : De neef van Marc. Hij en zijn broer gebruiken de bungalow. (*Bemerkt Tanja in de badkamer*) Tanja, wat doe jij daar?

TANJA : *(steekt haar hoofd buiten)* Ik zoek een haardroger. Ik ga hier niet weg voor mijn schoen droog is. *(Gaat terug binnen)*

LIEVE : *(gaat naar de badkamer)* Tanja, je haalt de badkamer van iemand anders niet ondersteboven.

TANJA : *(off)* ik haal niets ondersteboven.

LIEVE : *(gaat de badkamer binnen)* Vooruit, naar buiten.

(Eddy komt binnen. Hij heeft een zak vol boodschappen bij.)

EDDY : Schatje, ik ben thuis!

(De badkamerdeur slaat dicht. Eddy kijkt om. Hij sluit de deur. Lieve komt uit de badkamer, verlegen)

LIEVE : Hallo. Jij bent waarschijnlijk Eddy. Ik ben Lieve. *(Ze gaat onmiddellijk naar de deur. Eddy zegt niets. Hij staart ongelovig.)*

TANJA : *(komt uit de badkamer)* Hi. *(Eddy kijkt naar Tanja. Hij zegt nog steeds niets.)*
Ben jij één van die jongens die hier logeert?

EDDY : Huh?

TANJA : Is hier ergens een haardroger?

EDDY : Wat?

TANJA : Een haardroger? Heb je er één?

EDDY : Eh...nee.

TANJA : Shit. *(Ze gaat naar de keuken)*

EDDY : Sorry. *(Kijkt in de badkamer, voorzichtig, verwacht nog meer meisjes)*

TANJA : *(steekt haar schoen in de oven)* Oh, dan moet het maar zo. 160 graden zal wel genoeg zijn. *(Zet de oven aan)*

LIEVE : *(tegen Eddy)* Dit is mijn zuster Tanja.

EDDY : Hi.

TANJA : Wat zit er in?

EDDY : Heh?

TANJA : In de zak.

EDDY : Oh...ontbijt. Wil jij een beetje?

TANJA : Nee, dank je.

FRANK : *(komt binnen)* Ik heb hem.

EDDY : Frank. Kijk wat ik gevonden heb.

FRANK : Mijn broer heb je al ontmoet.

LIEVE : Ja. Was het niet te moeilijk?

FRANK : Nee. Hij is wat verderop naar de kant gedreven.

LIEVE : Hartelijk bedankt. *(Opent de deur en wil weg)*

EDDY : *(beseft het plots)* Hey. Jullie zijn die meisjes uit de boot. Dat waren jullie. En ik wuifde naar jullie. Hebben jullie me gezien?

LIEVE : Ja, we hebben je gezien.

EDDY : Wel, wel. En jullie zijn naar hier gekomen? *(Kijkt trots naar Frank)*

FRANK : Eddy....

EDDY : Sorry dat ik niet hier was toen jullie aankwamen, maar ik dacht niet dat jullie zouden komen en ik moest naar de winkel. *(Gaat naar de keuken en zet de boodschappen neer)* Ik had al vlugger kunnen terugzijn, maar die oude taart in de winkel is nogal traag. Ze wist niets staan. Ik denk dat ze gaga aan het worden is.

LIEVE : *(opent de deur en komt terug naar binnen, langzaam)* Tja, mama wordt een jaartje ouder.

EDDY : Mama? Noemen ze haar zo?

LIEVE : Nee, wij noemen haar zo.

EDDY : Oh ja? Waarom?

TANJA : Omdat ze onze mama is.

EDDY : *(kijkt eindeloos lang naar Tanja)* Oh. *(Kijkt naar Frank)* Wie wil er een pintje? *(Gaat naar de ijskast)*

LIEVE : Nee, dankjewel. We moeten weg.

EDDY : Weg? *(Gaat naar Lieve)*

TANJA : Lieve, mijn schoen is nog niet droog.

EDDY : Ja, jullie zijn hier pas. Ik ben hier pas.

LIEVE : We willen niet storen.